

XXXVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Grundlovsbestemmelse, hvorved den i Rgl. Kundgjørelse af 2den October 1855 bekjendtgjorte Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849 ophæves.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 4de April 1865.)

Ved Thingets Valg er det overdraget Underrettede at afgive Betænkning og Indstilling om det fra Rigsdagens Folkething fremsendte Forflag til en Grundlovsbestemmelse, hvorved den i kongelig Kundgjørelse af 2den October 1855 bekjendtgjorte Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849 ophæves, og bemeldte Grundlov gjenindsættes til at gjælde for alle Rigets Anliggender, samtidig med, at Forfatningsloven af 18de November 1863 for Kongeriget og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender bortfalder.

Ved Bestaffenheden eller Indholdet i og for sig af Grundloven af 5te Juni 1849 og ved den store Betydning for Tilslidsforholdet mellem Kongen og Folket, det yndsyndigt vil have, hvis Regjeringen fortsætter Modstanden mod dens Gjenophvielse i uforandret Stand, bliver denne Sag vistnok af en ganske overordnet Vigtighed for vor Nutid og vor Fremtid.

Det er en — af Petitioner fra 58,000 Medborgere af alle Landets Egne til Overflødighed bekræftet — Kjendsgjerning, at den nationale og frihedsvenlige Mand, der gaaer igjennem denne Grundlov, i det Hele og i det Enkelte har vundet almindelig og velfortjent Anerkjendelse og Hengivenhed hos Folkets store Fleerhed. Saa umiddelbart efter vort nye Kongehuses Tiltrædelse og den saa smertelig

følte og bittert bedømte Krigsførelse og Fredsslutning skulde — saa forekommer det os — allerede det blotte Hensyn til denne Kjendsgjerning, specielt i Kongens og Kongehusets velforstaede Interesse, have gjort det overmaade betænkeligt for Hans Majestæts Raadgivere, især paa den Maade — for ikke at tale om i det Omfang —, som steet er, at tilraade Allerhøjstfamme at lade sin Regjering bekæmpe den naturlige, ligefremme Tilbagevenden til denne Grundlov. Hans Majestæts Raadgivere skulde synes ikke at have hurdet saa aldeles undervurdere Betydningen af, at saa Mange i det danske Folk nu engang holde sig overbeviist om, i Ret og Willighed, i Tro og Love at have Krav paa denne Grundlovs Gjenreholdelse. Endnu lidende under Ullidsfaarene fra Hans Majestæts første Regjeringsaar, kunde Folket maastee endog med en vis Tyde have hengivet sig til det Haab, at Regjeringen vel vilde betænkt sig paa endnu at affordre det ogsaa Offeret af dette Frihedsbrev, hvori det paa eengang seer haade et mægtigt og et uundværligt Middel for Rigets Gjenfødsel og Kongehusets og Landets Samslutten.

Gjenindsættelsen af Juni Grundloven og Tilbagevendelsen til Rigsdagen, som det gode, fulde, prøvede Udtryk af og for det danske Folk,